

[Per Hækkerup.]

ekstraordinær indsats for at få nedsat priserne på hjemmemarkedsprodukterne, for afsætningen på det danske marked af de varer, der er inde under hjemmemarkedsordningerne. Det viste sig på et lidt senere tidspunkt, at regeringen, åbenbart efter forhandling med landbrugets organisationer, måtte opgive tanken om at gennemføre en nedsættelse af priserne på landbrugsvarer på hjemmemarkedet, og vi fik så en forklaring om, at det, man nu ville, var at søge en ordning gennemført, hvorved man ville forhindre de stigninger i priserne, som man måtte regne med ellers skulle gennemføres engang i løbet af sommeren — jeg må forstå ved en tilskudsordning. Og nu får vi så her, om jeg så må sige, et tredje standpunkt til tingene, idet man foreslår en forhøjelse af merværdiomsen og altså finder det rimeligt, at denne forhøjelse får lov til at slå igennem i hjemmemarkedspriserne på mejeriprodukter.

Det forekommer mig som sagt at være noget af en runddans, regeringen her har foretaget, og den eneste forklaring, jeg kan se på, at denne runddans er foretaget, må være den modvilje, der har været i landbrugsorganisationerne imod den af regeringen oprindelig foreslåede politik, og når man nu går til det skridt at lade merværdiomsforhøjelsen slå igennem i mejerisektoren i varepriserne, som forbrugerne skal betale, må det formentlig hænge sammen med, at momsforhøjelsen ikke indgår i pristallet. Hvis momsforhøjelsen var indgået i pristallet, ville regeringen formentlig have fulgt den samme fremgangsmåde, som den tidligere regering i sin tid gjorde. Så sådan særlig hensynsfuld over for forbrugerne mener jeg ikke man kan sige regeringen har været i behandlingen af denne sag.

Om det næste lovforslag, om parfume, toiletmidler osv., vil jeg meddele, at da det er en følgelovgivning af stigningen i merværdiomsen, kan vi heller ikke medvirke hertil. Det samme gælder lovforslaget om forhøjelsen af tobaksafgifterne.

Derimod kan vi gå ind for nedsættelsen af restaurationsafgiften, som jo gennemføres, fordi vi alle sammen i dette ting — sådan har jeg da forstået det — er tilhængere af, at denne restaurationsafgift efterhånden afvikles. Hvis man nu bibeholdt restaurations-

afgiften, samtidig med at også dette erhverv skulle have forhøjelsen af merværdiafgiften, ville det jo blive en ekstrabelastning for et erhvervsområde, som vi erkender har behov for at få en lettelse af sine afgifter. Vi kan derfor ud fra vort almindelige ønske om at medvirke til en reduktion af restaurationsafgiften gå ind for dette lovforslag.

Og så er der endelig forslaget om tillæg til folke-, invalide- og enkepensionisterne. Også her kan jeg sige, at vi kan tiltræde forslaget. Vi havde under første behandling af forslaget visse bemærkninger til det; vi var ikke helt sikre på, at man havde ramt den rigtige kompensation. Vi har under udvalgsarbejdet fået forklaringer, som har overbevist os om, at det er en rimelig og fornuftig kompensation, der gives denne befolkningsgruppe for forhøjelsen af merværdiomsen med de 2½ pct., og vi kan derfor tiltræde forslaget.

Men jeg vil gerne sige, at dette er jo kun en del af den kompensation, som bør gives til de laveste indtægtsgrupper som følge af forhøjelsen af moms. Der er andre grupper, som ikke er dækket. Vi behandler nogle af disse problemer i udvalget, der behandler forslaget til udskrivningslov, og vi er dér enige med regeringen i forslaget om at forhøje børnetilskuddene. Vi finder, at det er et rimeligt niveau, disse tilskud kommer op på, men vi er noget forundrede over, at man ikke har villet forhøje det særlige børnetilskud til enligstillede forsørgere, og vi har derfor også i udvalgets møde i dag stillet et ændringsforslag, der tager sigte på at forhøje dette særlige børnetilskud.

På tilsvarende måde gælder det, at vi under udvalgsarbejdet har fået oplyst, at man i et andet udvalg, der behandler den offentlige sygeforsikring, har fået et forslag om at forhøje sygedagpengene med 1 kr. om dagen i tilfælde af sygdom, der har en længere varighed end 3 uger og derover. Vi kan ikke rigtig se begrundelsen for, at man begrænser forhøjelsen af sygedagpengene til sygdom af over 3 ugers varighed. De samme motiver, som må begrunde, at man forhøjer for de mere langvarigt syge, må dog gøre sig gældende også for dem, der har en sygdomsperiode op til og med 3 ugers varighed, og vi vil derfor i forbindelse med loven om offentlig sygeforsikring under udvalgsarbejdet stille forslag om, at man